

vist passere de to Brevsamlingssteder, men efter Bestemmelsen af 1902 beregnes der alligevel kun Lokalporto. Dette medførte selvfølgelig en betydelig mindre Forøgelse af Indtægterne, end der vilde være fremkommet, hvis man med den samme Forhøjelse af Taksterne, altsaa fra 4 til 5 og fra 8 til 10 Øre, havde beholdt Bestemmelsen fra 1888 om de smaa Distrikter, for hvilke Lokalportoen skulde gælde. Nu har altsaa Finanslovkommissionen foreslaaet, at man skulde vende tilbage til de Bestemmelser, der gjaldt for 1902, og det gaar da Lovforslagets første og, jeg kan da nok sige, vigtigste Bestemmelse ud paa. Naar Lovforslaget bliver omdelt, ville ærede Medlemmer finde den af mig i saa Henseende omtalte Bestemmelse som Ændring Nr. 6 under § 1.

Samtidig er det foreslaaet at indsætte en Bestemmelse, hvorefter Ministeren faar Bemyndigelse til, hvis det i en By maatte blive nødvendigt at oprette nye Posthuse, at bevare Byen som eet Omdelingsdistrikt. Hvis man altsaa i Aarhus eller Odense, for at tage et Par af de større Byer, maatte gaa til at oprette et eller flere nye Posthuse, vil for Aarhus eller Odense eller i det hele for de Byer, der maatte blive saa store, at man maatte anse det for nødvendigt at oprette flere Posthuse, den lave Porto fremdeles kunne gælde. Det bliver altsaa tilsvarende Forhold til dem, der gælde i København eller paa Frederiksberg, hvor der er mange Posthuse, men hvor det hele regnes for eet Omdelingsdistrikt.

Endelig gør jeg opmærksom paa, at Finanskommissionen ogsaa har foreslaaet, at det nu bestaaende Lokalporto-Distrikt for Københavns Vedkommende, der omfatter Charlottenlund, Gentofte og Dragør, ændres saaledes, at der bliver den samme Porto, saa snart man skriver ud til Charlottenlund, Gentofte eller Dragør, som til ethvilket som helst andet Sted i Landet. Finanskommissionens Forslag om, at ogsaa en Del af Hellerup skulde unddrages Lokalporto, have vi ikke ment at kunne gaa ind paa, thi det vilde være alt for vanskeligt at finde en Grænse et eller andet Sted i Hellerup og bestemme, at den Del af Hellerup skal høre med til København-Frederiksberg Omdelingsdistrikt, men det, der ligger udenfor, skal ikke høre med dertil.

Dette er den Del af Ændringerne, der er foranlediget af Finanskommissionen. Jeg gør opmærksom paa, at alene de Ændringer, jeg allerede har nævnt, medføre forskellige Forandringer i Postlover. Men vi have samtidig anset det for rigtigt at

foreslaa forskellige andre Ændringer. Jeg skal nævne saadant noget som Postindkasseringer. I Henhold til den internationale Postkonvention have vi allerede Forpligtelse til at foretage Postindkasseringer for Beboere i Udlandet; men vi have ingen Ret til at foretage Indkasseringer gennem Postvæsenet for indenlandske næringsdrivende eller andre. Der foreslaas nu at give Ret til ogsaa at benytte Postindkasserung her i Landet.

Jeg skal ikke opholde mig ved disse mere eller mindre betydelige Ændringer, der enten direkte eller indirekte kunne siges at være i Overensstemmelse med eller en Følge af det af Finanslovkommissionen foreslaaede, men til Slutning blot gøre nogle Bemærkninger om Avisporto. I 1902 fastsatte man Avisporto i Forhold til de paagældende Blades Vægt saaledes, at alle Blade — jeg omsætter i ny Vægt i Stedet for de gamle Kvint —, som ikke have en Vægt af over 35 Gram, i Forsendelse koste $\frac{1}{2}$ Øre pr. Nummer; Blade mellem 35 og 75 Gram koste $\frac{3}{4}$ Øre pr. Nummer, og Blade over 75 Gram og op til 125 Gram koste 1 Øre pr. Nummer, højere Vægtgrænse have vi ikke. Ærede Medlemmer ville let forstaa, at dette medfører, at der for de Blade, som ligge lige paa Grænsen, fremkommer baade Uretfærdigheder og ogsaa ved mange Lejligheder ubehagelige Overraskelser, idet Postvæsenet har maattet holde sig til den af den paagældende Bladudgiver opgivne Gennemsnitsvægt, men hvis det saa ved Eftervejning viser sig, at Bladene alligevel have haft en Gennemsnitsvægt, der er over henholdsvis 35 eller 75 Gram, skulde de efterbetale det overskydende, og det kan hurtig løbe op, da det stiger fra $\frac{1}{2}$ til $\frac{3}{4}$ og fra $\frac{3}{4}$ til en hel Øre, saasnart Gennemsnitsvægten er en lille Smule over. Jeg kunde i saa Henseende nævne Eksempler, men finder ikke Anledning til at nævne de paagældende Blade, der kunde illustrere, hvorledes man kan komme til ret mærkelige Forhold baade for Bladenes og for Postvæsenets Vedkommende. Paa den anden Side maa det indrømmes, at Vægtmomentet maa tages i Betragtning, naar der skal fastsættes Porto for Omdeling af Blade. Det er selvfølgelig ikke ligegyldigt, om et almindeligt Dagblad kun vejer 20 Gram, eller om det vejer 125. Selv om der maaske er det samme Antal Numre, er det med Hensyn til Befordringen ikke det samme, om et Blad vejer 3—4 Gange saa meget som et andet.

Vi have i øvrigt ogsaa den Mærkelighed, at medens vi i Henhold til Postkon-